

ת"פ 36328/09/15 - מדינת ישראל נגד סאהר מלחם

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 36328-09-15

מ"ת 36371-09-15

לפני כבוד השופט רונית בש

מדינת ישראל

נגד

סאהר מלחם

גזר דין

1. ביום 28.1.16 הורשע הנאשם, על פי הודאתו בעובדות כתב האישום, לאחר תיקון הוראות החיקוק, בביצוע עבירות שעניינן שהייה בישראל שלא כחוק, התפרצות בכוונה לבצע גניבה או פשע, גניבה וכן החזקת ונשיאת נשק.

כתב האישום

2. בכתב האישום נטען כי הנאשם יליד 1987, תושב הרשות הפלסטינית ומעולם לא קיבל אישור שהייה בישראל. על פי המתואר בכתב האישום, במשך תקופה של מספר שנים עובר לתאריך 10.11.12, שהה הנאשם בשטח מדינת ישראל, מבלי שהייתה ברשותו אשרת שהייה תקפה כחוק. צוין כי במהלך תקופה זו, בין היתר, שהה ועבד הנאשם בעוספיא. עוד נטען בכתב האישום, כי ביום 10.11.12 התפרץ הנאשם לביתו של אניס כיוף שבעוספיא (להלן: המתלונן), ששירת באותה עת כשוטר במשמר הגבול והחזיק נשק לצורך עבודתו, בכך שניפץ את החלון שבחדר השירותים ונכנס לבית, זאת במטרה לגנוב את נשקו של המתלונן. הנאשם פתח את ארון הבגדים בחדר השינה, ונטל משם את נשקו של המתלונן מסוג M-16. הנאשם יצא מהבית ועזב את המקום כשהוא מחזיק ונושא עימו את הנשק.

3. מכתב האישום עולה כי הנאשם שהה בישראל שלא כחוק, התפרץ לביתו של המתלונן בכוונה לבצע גניבה או פשע, גנב את הנשק, והחזיק ונשא את הנשק בלא רשות על פי דין להחזקתו, נשיאתו והובלתו.

4. בישיבה מיום 28.1.16 הורשע הנאשם, כאמור, בעבירות, כדלקמן: שהייה בישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) ו-4 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל); התפרצות בכוונה לבצע גניבה או פשע, עבירה לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1997 (להלן: חוק העונשין); גניבה, עבירה לפי סעיף 384 (א) ו-383 לחוק העונשין והחזקת ונשיאת נשק, עבירה לפי סעיף 144 (א) וסעיף 144 (ב) רישא לחוק העונשין.

טיעוני באי כוח הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הגיש את טיעוני המאשימה לעונש בכתב (ת/1) והוסיף וטען לעונש בעל-פה בדיון בפניי. בטיעוניו לעונש הדגיש ב"כ המאשימה, לחומרה, את עבירות הנשק בהן הורשע הנאשם, בציינו כי יש לראות בתופעת החזקת הנשק הבלתי חוקי כמכת מדינה של ממש. הוטעם כי עסקינן בתופעה מדאיגה של החזקת נשק בלתי חוקי והעברתו מיד ליד וכן כי עבירות אלו נעשות במחשכים וקשה מאוד לגלות את מבצעי העבירה. לטענת ב"כ המאשימה, יש להשית על מבצעי עבירות הנשק עונש מרתיע, שכן הפיתוי לבצע עבירות אלו גדול בעוד הסיכוי לתפוס את מבצעי העבירה הוא קטן. ב"כ המאשימה ציין כי הנשק הבלתי חוקי יכול אף לשמש לפעילות חבלנית עוינת בעיקר בהינתן המצב הביטחוני במדינה בעת האחרונה בעיקר.

6. ב"כ המאשימה טען כי הנאשם שהה שלא כחוק במדינת ישראל מספר שנים ואף עבד בה, וכן ניצל את שהייתו לא רק לצרכי פרנסה, אלא גם לצורך ביצוע העבירות שבפנינו - התפרצות לדירת המתלון (חדירה לביתו) - מבצרו של המתלון תוך שבירת החלון), גניבת הנשק שהיה מוסתר בתוך ארון הבגדים ונשיאת נשק מסוג 16M שהוא נשק אוטומטי בעל פוטנציאל נזק רב. נטען כי מדובר במקרה דנן בתכנון המעשים ע"י הנאשם. עוד הוטעם כי הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם רבים - ההגנה על שלמות גופו של אדם, ההגנה על בריאות הציבור, מניעת העברת נשק לגורמים חבלניים עוינים, הגנה על רכוש הציבור, הגנה על ביתו - מבצרו של אדם וכן מניעת כניסה לישראל של תושב רשות פלסטינאית שלא כחוק ופגיעה בשלטון החוק. בנוסף, נטען כי הנאשם לא מסר את הנשק לרשויות אכיפת החוק או הצבא ולא ידוע מקום הימצאו. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין שנתיים וחצי עד חמש שנות מאסר, זאת בצד ענישה של מאסר על תנאי וקנס כספי. ב"כ המאשימה הפנה בת/2 לפסיקה להמחשת עמדתה העונשית של המאשימה וביקש, לסיכום, כי בית המשפט יקבע את עונש המאסר בפועל ברף העליון של מתחם העונש ההולם הנ"ל, זאת בניסיון למגר את התופעה הפסולה של החזקת ונשיאת נשק בלתי חוקי והובלתו ובכך להפחית את חומרת אירועי האלימות המבוצעים באמצעות נשק חם.

7. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר. עוד נטען כי העבירות שבפנינו בוצעו בשנת 2012 וכי מאז חלפה תקופה של 4 שנים, במסגרתה לא ביצע הנאשם עבירות נוספות כלשהן, מה גם שאין בעברו של הנאשם הרשעות קודמות. ב"כ הנאשם הטעים כי מדובר בנאשם צעיר, בתחילת חייו, אשר התארכ והיה אמור להתחתן בחודש אוקטובר 2015, אולם החתונה נדחתה נוכח מעצרו. עוד הוטעם כי המדובר בנאשם שהוא המפרנס היחידי של משפחתו המונה כ-5 אחים שחלקם סובלים ממוגבלות פיזית. נטען כי אמו של הנאשם היא אישה חולנית. לפיכך, ובהינתן היות המעשים מושא כתב האישום משום מעידה חד פעמית, עתר ב"כ הנאשם לקביעת מתחם ענישה הנע בין 20 חודשי מאסר בפועל ל-40 חודשי מאסר בפועל וביקש לקבוע את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם הנ"ל.

8. הנאשם, בדבריו בפני בית המשפט, אמר כי טעה וכי הוא לוקח אחריות על מעשיו ולא ישוב עליהם.

דין והכרעה

9. תיקון מס' 113 מתווה את העיקרון המנחה כיום את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו, לפי סעיף 40 ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראה ע.פ. 1523/10 **פלוגי נ' מדינת ישראל**, 18/4/12). סעיף 40 ג' לחוק העונשין קובע, כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40 ט' לחוק העונשין.

10. על בית המשפט בשלב הראשון של יישום תיקון 113 לחוק העונשין, לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים, שאז לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור עונש נפרד לכל אירוע (בד בבד עם קביעה האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר) או עונש כולל לאירועים כולם (סעיף 40"ג (ב) לחוק העונשין) (ראה ע"פ 8641-12 **מוחמד סעד נ' מ"י**, 5.8.13). במקרה דנן אין חולק כי העבירות מושא כתב האישום מהוות אירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

11. הערך המוגן הנפגע כתוצאה מביצוע העבירות של החזקה ונשיאת נשק הוא שלום הציבור ובטחונו. **"עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולבטחונו, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא כדין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד"** (ע"פ 7502/12 **כוויס נ' מדינת ישראל** (25.6.2013)). בתי המשפט עמדו לא אחת על חומרתן הרבה של עבירות הנשק למיניהן, על פוטנציאל הסיכון הרב הטמון בשימוש בנשק ללא היתר והעברתו מיד ליד ללא פיקוח, ועל התוצאות הקשות והרות-הגורל שעלולות להיגרם מביצוע עבירות אלה.

לעניין זה יפים דבריו של כב' השופט לוי בע"פ 5833/07 **ח'ורי נ' מדינת ישראל** (18.11.2007):

"הניסיון מלמד שנשק אשר מקורו מפוקפק, לאחר שהוא יוצא מידי המחזיק בו, מוצא את דרכו לידיים עברייניות או למפגעים למיניהם, והרי אלה גם אלה כבר הוכיחו כי אין הם מהססים להשתמש בו גם במקומות סואנים, וגם כאשר ברור להם כי עלולים להיפגע מהירי אנשים תמימים שנקלעו לזירה בדרך מקרה. לפיכך, התרענו בעבר ונחזור ונתריע גם הפעם, כי כל החוטא בעבירות מסוג זה עלול להידרש לשלם מחיר יקר, ואף באובדן חירותו לתקופה ממושכת..."

12. ומהתם להכא:

במקרה דנן עסקין בנשק שהינו רובה מסוג 16M, אשר נגנב ע"י הנאשם, ששהה באופן בלתי חוקי במדינה במשך מספר שנים, זאת במהלך התפרצות לדירת המתלונן. אין צורך להכביר במילים באשר לנזק הפוטנציאלי הטמון בנשק כגון דא, אם יתגלגל לגורמים עברייניים או לגורמים עוינים, מה גם שעד כה לא נתפס הנשק.

13. במסגרת בחינת מדיניות הענישה בגין עבירות שעיקרן החזקת ונשיאת נשק, תובא הפסיקה הבאה:

- בת"פ 15148-03-12 (בית המשפט המחוזי בחיפה) מ"י נ' **אחמד כבהה** (19.2.13) הושת על נאשם שהורשע, לאחר הודאה בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירה של החזקה ונשיאת נשק שלא כדין (אקדח מסוג ברטה ומחסנית שהכילה 11 כדורים) ועבירה של שינוי זהות כלי רכב - עונש של שנתיים מאסר בפועל.
- בת"פ 31862-05-13 (בית המשפט המחוזי בחיפה) מ"י נ' **מוחמד מחאמיד** (1.10.13) הוטל על נאשם צעיר בן פחות מ- 21 עונש של 21 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של נשיאת נשק (אקדח) שלא כדין בצד עבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו כדין.
- בת"פ 2011/06 (בית המשפט המחוזי בירושלים) מ"י נ' **אבו סנינה** (07.03.06), הושת על נאשם שהורשע, עפ"י הודאתו, בגין ביצוע עבירה של נשיאת נשק שלא כדין עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, שם דובר באקדח שהוחזק בנסיבות מיוחדות ע"י הנאשם ואשר לא נעשה בו שימוש כלשהו לאורך שנים.
- בע"פ 4797/05 **חאמד עבדאל קאדר נ' מ"י** (4.1.06) דובר במערער שנמצא נושא על גופו אקדח ומחסנית טעונה בכדורים, שנגנבו מבעליהם. המערער הורשע, עפ"י הודאתו בבית המשפט המחוזי, והוטל עליו עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, אשר אושר ע"י בית המשפט העליון במסגרת הערעור הנ"ל.
- בת"פ (מחוזי חיפה) 182-11-12 **מדינת ישראל נ' ג'אנם** (28/01/2014), הושת על נאשם שהורשע מכוח הודאתו בביצוע עבירות של קשירת קשר לפשע, עשיית עסקה בנשק (רובה מסוג 16M), החזקת נשק שלא כדין וכן התפרצות לרכב בכוונה לבצע גניבה או פשע, עונש של 30 חודשי מאסר בפועל. לנאשם הנ"ל היה עבר פלילי לא מכביד.
- בת"פ (מחוזי חיפה) 28889-07-14 **מדינת ישראל נ' אבו חמיס** (21/09/2014), הושת על ידי על נאשם, שהורשע, מכוח הודאתו בעבירות של החזקת ונשיאת נשק (מסוג קרל גוסטב) , כניסה ושהייה שלא כדין ושימוש במסמך מזויף, עונש כולל של 30 חודשי מאסר בפועל, תוך קביעת עונש של 24 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות של החזקת ונשיאת נשק ועונש של 6 חודשי מאסר בפועל בגין העבירה של כניסה לישראל שלא כחוק בצד העבירה של שימוש במסמך מזויף. במקרה הנ"ל דובר בנאשם בעל עבר פלילי, שכלל בחובו הרשעות בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק ובעבירות של הסגת גבול, החזקת מכשירי פריצה וגניבה.

14. בצד העבירות של החזקת ונשיאת נשק, ביצע הנאשם, כאמור, גם עבירה של שהייה בישראל שלא כחוק, במשך תקופה של מספר שנים עובר ליום 10/11/2012, וכן עבירות של התפרצות לדירה וגניבה. הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, הוא ביטחון המדינה, כמו גם ביטחון תושביה, שכן בכניסתם של עמוד 4

תושבי הרשות הפלסטינאית שלא כדין לתחומי המדינה, טמונה מסוכנות פוטנציאלית לביטחון המדינה ולביטחון תושביה. בגין ביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כדין, אשר העונש המרבי בגינה הוא עונש של שנת מאסר, המבוצעת בצד עבירות נלוות, מושתים על ידי בתי המשפט עונשי מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים, בצד רכיב ענישה של מאסר על תנאי (לדוגמא - בת"פ (שלום עכו) 12498-10-12 **מדינת ישראל נ' אבו שיחה** הושת על נאשם, שהורשע על פי הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק ובעבירה של שימוש במסמך מזויף, עונש של מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים).

15. הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה של התפרצות לדירת המתלון, בצד עבירת הגניבה, הוא - מעבר לפגיעה בזכות הקניין של המתלון, גם הפגיעה בתחושת הביטחון של המתלון ובפרטיותו, שהרי ההתפרצות לדירה מהווה משום פגיעה במקום מבצרו של נאשם, במעוז ביטחונו (ראו לעניין זה: ע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** (31/12/2008)). כך גם במקרה שבפנינו, פגע הנאשם בתחושת הביטחון של המתלון עת שהתפרץ לביתו וגנב ממנו את הנשק שהוטמן בארון הבגדים בחדר השינה של המתלון. בנקודה זו אציין, כי ברי שלעבירות שביצע הנאשם קדם תכנון של הנאשם, זאת כנטען ע"י ב"כ המאשימה בנקודה זו. עוד אוסיף בעניין הנזק שנגרם למתלון, כי הנאשם ניפץ את החלון בחדר השירותים בבית המתלון.

16. נוכח חומרת עבירות ההתפרצות לדירה, קבע בית המשפט העליון בשורה של פסקי דין, כי מן הראוי להשית על מבצעי עבירות אלו עונשי מאסר בפועל משמעותיים (ראו בעניין זה: רע"פ 2966/13 **אורן נעאמנה נ' מדינת ישראל** (05/05/2013)). במקרה הנ"ל דובר במבצע בצוותא עם אדם נוסף של עבירת התפרצות לדירה, בצד עבירות של קשירת קשר לפשע והחזקת מכשירי פריצה. על מבצע העבירות הנ"ל, כמו גם על שותפו, הושת עונש של 11 חודשי מאסר לריצוי בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, כמו גם בקשתו למתן רשות ערעור).

17. לאחר שסקרתי, כאמור לעיל את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום, את נסיבות ביצוע העבירות, אשר בוצעו אך ורק ע"י הנאשם ובחנתי את מדיניות הענישה הנהוגה, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות הנ"ל, נע בין עונש של 24 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 48 חודשי מאסר בפועל, זאת בצד רכיב ענישה נלווה של מאסר על תנאי ולעיתים גם קנס כספי.

18. במסגרת בחינת הנסיבות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, אציין את עברו הנקי ללא רבב של הנאשם. עוד אציין בנקודה זו, כי מאז ביצוע העבירות, חלף פרק זמן ניכר של שלוש שנים ו-3 חודשים, אשר במסגרתו לא הורשע הנאשם בפלילים ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים במשטרת ישראל, דבר המחזק את טענת הנאשם בפניי כי העבירות מושא כתב האישום הן, מבחינתו, משום מעידה חד פעמית. עוד אציין בנקודה זו את הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה בעובדות כתב האישום, אשר חסכה הן את העדת העדים, לרבות המתלון, והן את זמנו היקר של בית המשפט. לאמור לעיל אוסיף את טיעוני הסנגור באשר לנסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם.

19. לאחר שבחנתי את הנסיבות הנ"ל, שאינן קשורות בביצוע העבירות, הגעתי לכלל מסקנה כי מן הראוי להשית על הנאשם עונש המצוי במדרג התחתון של מתחם העונש ההולם, שנקבע על ידי לעיל, זאת בצד רכיב ענישה של מאסר על תנאי. בהינתן מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, כמו גם יתר הטעמים לקולא הנזכרים לעיל, החלטתי שלא

להשית על הנאשם קנס כספי בתיק זה.

20. סיכום של דבר

אני דנה את הנאשם למאסר בפועל לתקופה של 26 חודשים בניכוי ימי מעצרו (מיום 14/09/2015).

אני דנה את הנאשם למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יעבור עבירת רכוש מסוג פשע או עבירה מסוג פשע לפי סעיף 144 לחוק העונשין ויורשע בגין אחת או יותר מהן.

אני דנה את הנאשם למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יעבור עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה מסוג עוון לפי סעיף 144 לחוק העונשין או עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל ויורשע בגין אחת או יותר מהן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום

ניתן היום, ט' אדר א' תשע"ו, 18 פברואר 2016, בנוכחות בא כוח המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.